

Szerkesztőségi iroda:

Nagy-Becskerek,

Zápolya-utca 1-ső szám,

hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kiadóhivatal:

Pleitz Fer. Pál könyvnyomdája Nagybecskerek, Zápolya-utca 1. hová a hirdetések, az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

Telefon szám 21.

TORONTÁL

POLITIKAI NAPILAP.

Felelős szerkesztő: Dr. Brájjer Lajos.

Előfizetési árak:

Egész évre ——— 12 frt.
Félévre ——— 6 „
Negyedévre ——— 3 „
Egy hóra ——— 1 „
— Egyes szám ára 4 kr. —

Hirdetések

a kiadóhivatalban fogadtatnak el. Azonkívül az összes hirdetési irodákban.

Megjelenik mindennap

vasár- és ünnepnapok kivételével.

A béke esztendeje.

Nagybecskerek, január 7.

(—é—) Az ezredik év hajnala ránk köszöntött. Ennek az esztendőnek legszebb és legmértőbb tárgyát az fogja képezni, hogy ezer éves létünk és munkák eredményeit önmagunknak meg a nagy világnak is bemutassuk.

S ebbeli örömtünneplésünk csak úgy lehet zavartalan és magasztos, ha az általános béke fényes napja ragyogja be az ország horizontját.

Nem szólva a külbékéről, amely azonban szintén elengedhetetlen feltétele a millenniumi ünnepek sikerének, a belbéké az a keret, amelyen belül az ország összes politikai párttáborainak találkozniuk kellene. Hogy ez a kétségkívül nagyon kívánatos összhang létre fog-e jönni, azt ma csakugyan nem lehet tudni, de mi eddigi sajnálatos tapasztalataink után inkább hajlunk bizonyos szkepticizmus felé, mert inkább akarunk kellemes meglepetésben, mint keserű csalódásban részesülni.

Az ellenzéki pártok részéről a legutóbbi időben gróf Apponyi Albert hangsúlyozta a pártok közötti békét, s bár nem tudjuk, hogy a nemzeti párt vezére csak a maga vagy mások nevében beszélt-e, mindenesetre szívesen vettük tudomásul a békés szándék nyilvánítását. Nem hallgathattuk azonban el, hogy Apponyi békeajánlatának őszinteségében való hittünket nagyon is megingatta az a körülmény, hogy a nemzeti párt vezére valószínűleg sértésekkel illette a szabadelvű pártot.

Apponyi nyilatkozatát az ellenzéki sajtó természetesen őszinte és fenntartás

nélküli békeajánlatnak kommentálta és fölszigázott várakozással nézett eléje annak, hogy a szabadelvű párt és kormány részéről mi lesz a felelet.

Mi nem kételkedtünk abban, hogy a szabadelvű párt és kormány kebeléből a békés hangra ugyanolyan visszhang lesz a felelet, mert hisz a szabadelvű párt tulajdonképpen sohasem is akart egyebet, mint a békés munkát, de akik ebben mindig megzavarták és akadályozták, azok mindig az ellenzéki pártok voltak. A kormány és a szabadelvű párt céltudatos tervezett munkaprogrammal áll folyton a parlament előtt, de mi haszna, ha az ellenzéki pártoknak ez a program sohasem kell, mert a személyek ellen vannak kifogásaik.

Ez a személyes élti politika az, ami a mi törvényhozásunk működését megbénítja, s aminek az ellenzék részéről való elhagyása nélkül a parlamenti béke beállása nem lehetséges.

A Bánffy-kabinettel szemben különös éles módon nyilvánult az ellenzék animozitása, ami annál inkább nőtt, minél tovább maradt meg pozíciójában ez az ellenzék részéről kicsinyelt és ideiglenes átmenetinek nevezett miniszterium, amely ma már majd egy év óta vezeti az ország ügyeit, munkásságával sikert és elismerést aratva s a korona és a parlamenti többség bizalmát kiérdemelve.

Báró Bánffy Dezső nehéz viszonyok között vállalkozott a súlyos felelősséggel járó miniszterelnöki állásra, s így annál nagyobb érdeműl kell betudnunk, hogy vezetése alatt a szabadelvű egyházpolitikai reform korszakalkotó műve betetőzését és végrehajtását nyerte. Es pedig olyan végrehajtását, amely gondos körültekintéssel

és figyelemmel volt a felekezeti érzelmekre, mert hisz a Bánffy-miniszteriumnak elejétől kezdve a béke volt a jelszava, amelyet meg is tartott, dacára annak, hogy az ellenzéki pártok a legutóbbi visszaéléseket követték el a béke rovására. A Bánffy-kabinet magatartásában tehát nem változást, hanem az eddigi irány hiú követését jelenti a miniszterelnöknek ama kijelentése, hogy örömmel fogadja a békejobbot, csak az ellenzék vissza ne kapja ezt a jobbot.

A zichyfalvi mandátum.

A parlamenti szünetek alatt, mikor sem miniszteri, sem képviselői beszédeket kritikai bonczkés alá venni nem lehet, a fővárosi lapok előszeretettel foglalokoznak a megüresedett kerületekkel. Így legújabbán a zichyfalvi kerület részesül a sajtó kiváló figyelmében. S ámbátor Daniel László nógrádi főispánná való kinevezése hivatalos megerősítést még nem nyert, a hivatott és hivatlan politikusok, vagy azok a titkos levelezők, kik a füvet hallják nőni, már be is töltik a kerületét. Egy tekintélyes fővárosi napilap legújabbán Karácsonyi Jenő gróftól lépteti fel, még pedig — néppárti programmal, ami szenzációnak elég szenzáció. Csak hogy nem igaz. Nem tudjuk, honnan veszik, de rövid idő alatt ez már a második torontálmegyei főúr, kit a néppárthoz osztanak be.

Megirtuk annak idején, hogy Csekolics Endre gróf nem óhajt a néppártba belépni, s ugyanazt kell ma konstatálnunk Karácsonyi Jenő grófról. A torontálmegyei

A „TORONTÁL” TÁRGYAJA.

Az első csók.

Írta: Faragó Jenő.

Arról az edes csókról ábrándozom, a melyet még csak ezután fogok elcsenni piros ajkáról, szép kisasszonyom.

Messze Kaliforniában, békés farmerek már ássák azt az aranyat, amelyből fényes karikagyűrűt kovácsol majd az aranyműves. Mire elkészül vele, újra tavasz lesz. Kívülről a vadrózsa, visszatér a vándormadár. Csillagos lesz az éjszaka, lombos lesz az erdő, és napsugárról, szerelemről mond mesét a kikelet.

Es mi ketten bebarangoljuk az erdőt és meghallgatjuk a meséket. Szóltalanul megyünk majd egymás mellett, mindgyikünk a saját gondolataival lesz elfoglalva. En arra a karikagyűrűre gondolok majd és százszor is elismételelem magamban:

— Ó bár csak itt volna! Bár csak itt volna! . . .

Őn másra fog gondolni. Talán a legutóbbi szurra, vagy a legközelebbi premíerre. Csak arra nem, hogy én milyen nagyon szeretem.

Azután meg letépünk egynehány vadvirágot. En kökörcsint tépek, ön százszorszépet; én feltűzöm a kalapom mellé, ön pedig egyenkiint számlálgatja a szirmokat és kérdegeti félhangosan:

— Szeret? Nem szeret? . . .

Az a bolondos virág azt feleli, hogy: nem szeret! De én leborulok a lába elé, csókjaimmal elárasztom kis fehér kezét és egyre mondom, mondogatom:

— De szeretem! . . . De szeretem . . . Az a százszorszép hazudott.

Es ön lehajtja a fejét hozzám, egészen közel, egészen meghittén s — elcsattan az első csók.

Amint egymás mellé rövöm a betűket a türelmes papiroson, szemembe ötlök egy kis levélcsomag. Ott fókazik az íróasztalomon. A rózsaszínű szallag, melylyel átkötöttem, megfakult már, az írás is vesztett a színéből. Azokat a leveleket egy szőke kis lány írta, akit szintén szerettem. Szívümből, igazán szerettem, amint önt szerettem, szép kisasszonyom.

Látom, hogyan mosolyog erre a vallomásra és hallom gunyulódó megjegyzését:

— Még most is szereti. Szereti! . . .

Néze ezt a levélcsomagot. Az ő írása mind. Es egyikben sincs szó szerelemről, boldogságról. Csupa rövid levél, a legtöbbje csak egy kegyetlen szó: Nem! . . .

Őn talán még sohasem volt abban a helyzetben, hogy valakinek a kérését hidegen, kegyetlenül megtagadja. Ön talán sohasem kapott még levelet, amelyet lázasan, remegő kézzel bontott volna fel, hogy azt az egy szót olvashassa belőle tiszszor, százszor, számtalanszor: Nem! . . .

Aki ezeket a leveleket írta, nem szeretett engem. Nem szeretett senkit. Csak hitgetett a szavával, csak játszott a szívemmel. Es én mégis nagyon szerettem. Azt erősítgettem magamban, hogy az igazi szerelem nem szab feltételeket és nem alkudozik: szeretlek, ha viszont szeretsz. Azt gondoltam, hogy a tövissel is csak bánni kell tudni, hogy meg ne sebezzen. Ime csalódtam. Gyöngéden, vigyázattal hajtottam meg az ágat, hogy előbbre jussak egy-egy lépéssel. S amikor egészen biztonságban éreztem magamat, akkor csapott vissza, hogy annál erősebben megbántson . . .

Annak a szőke kis lánynak ragyogó kék szeme volt. Ha szemébe akartam nézni, elfordult és azt mondta:

— Nem! . . .

Annak a szőke kis lánynak parányi fülébe akartam sügni, hogy szeretem. Akkor is elfordult és akkor is csak annyit felelt:

— Nem! . . .

Es annak a szőke kis lánynak eperpiros ajka volt; olyan mint az öné. Amikor csókot kértem tőle, megmaradt a tiltó szavánál:

— Nem! . . .

Mindig az az egy szó és mindig az a hideg, kegyetlen mosolygás kísérte. Csak egyszer, úgy emlékezem, csak egyszer volt beszédesebb: amikor önt megismertem. Akkor ő ke-reste az én pillantásomat, akkor ő beszélt márdárdalról, szerelemről . . .

Es akkor megcsókolt — először . . .

Olvassa el, kérem, az utolsó levelet. Az első csókról szól négy sűrűn teleírt oldalon. Az első csókról, amelyről azt hívém, hogy boldogga fog tenni s amely után epakedtem annyi sok napon át.

Az első csókról, amely elidegenített tőle örökre. Amelyet azért adott, hogy elfelejtsem önt, hogy csak róá gondoljak azután is, hogy hitgethessen, csalogathasson még isten tudja meddig.

Ere az utolsó levélre, amely az első csókról szól, négy sűrűn teleírt oldalon át, csak egy szóval feleltem:

— Nem! . . .

Es most hadd ábrándozzam továbbra is arról az első csókról, amelyet csak ezután fogok elcsenni piros ajkáról, szép kisasszonyom. Es hadd ábrándozzam arról a fényes karikagyűrűről, amelyet újjára huzok mire hivirul a vadrózsa, visszatér a vándormadár és a százszorszép bubos fecskéjével azt integeti majd félénk:

— Szeret! Szeret! Szeret! . . .

főnemesség érzülete sokkal hazafiasabb, politikai gondolkodása sokkal józanabb és érettebb, semhogy fel lehetne tételezni, miképp oly párthoz csatlakoznának, mely állandósítani szeretné a vallási viszályokat. Istennek hála, Torontál vármegyében ma még nincs néppárt, de meg vagyunk róla győződve, ha e veszedelmes szörny nálunk is felütné fejét, éppen a torontálmezei főnemesség, melyet a néppárt előszeretettel magának reklamá, éppen a mi főuraink volnának az első kik a rendelkezésükre álló eszközökkel rögtön hozzálatnának a gaz kiirtásához.

Est tartottuk szükségesnek a közszájon forgó hamis hírekkel szemben kiemelni.

HIREK.

Tájékoztató

Január 11. Bál a zsinagóga javára.
Január 18. Polgári bál.

A gőzfürdő naponta reggeli 5 órától nyitva van; nők részére hétden és pénteken délután.

A Ganz-gyár építési irodája az Uri-utczán, a Schuber házában van.

— Vilmos császár Budapesten. Vilmos német császár, a millenniumi kiállítás alkalmával Budapestre jön. E hír most illetékes helyről megerősített. Vilmos császár, ha Budapesten nem találkozna Károly román királlyal és nejevel, a kik szintén meglátogatják ezredéves kiállításunkat, az esetben kirándulást tesz Bukarestbe és Sinaiban meglátogatja őket.

— Helyi érdekű vasutak. A hiv. lap mai száma hozza a kereskedelemügyi miniszter által kiadott engedélykiratot, melynek erejénél fogva báró Nikolics Feodor valóságos belső titkos tanácsos és dr. Szivák Imre ügyvéd engedélyt kapnak és kötelezettséget vállalnak arra, hogy az államvasutak Temesvár-Józsefváros állomásából kiágazólag a torontáli h. ó. vasutak Módos állomásáig vezető helyi érdekű gőzmozdonyu vasutat megépítsék és azt szakadatlanul üzemben tartassák.

— Gazdasági tudósító. A kereskedelemügyi miniszter Muzsaj János deszki lakost és uradalmi gazdaságtudóst Torontálmezei törökkanizsai járására nézve az állandó gazdasági tudósítói tiszttel bizta meg.

— Több szekundát. A vallás- és közoktatásügyi miniszter Platz Bonifác dr. szegedi tankerületi kir. főigazgatóhoz rendeletet intézett, melyben felhívja a főgimnázium és főreáliskolai igazgatókat, hogy az érdemosztályozások tekintetében az eddigieknél nagyobb szigorúsággal járjanak el. Különösen a III. és IV. osztály tanulóit rostálják meg jól, hogy a felsőbb osztályokba csak azok lépjenek, kik a tudományos továbbképzésre kellő hajlammal és tehetséggel bírnak s akik erre nem képesek, idejekorán más pályára legyenek terelhetők.

— Megharapta a kutya. N. Kikindáról írják: Marajkin Tinka 13 éves leányt egy kutya csüttörtökön veszedelmesen megharapta. Az esetről rögtön jelentést tettek a rendőrségnek. Itt elrendelték a kutya kézrekerítését, ez azonban mindez ideig nem sikerült. Mútan így nem sikerült konstatálni, vajjon veszett volt-e a kutya vagy sem, a leányt a rendőrség a budapesti Hőgyész-féle intézetbe szállította beoltás céljából. A kutyákra nézve a negyvennapos zár, illetve szájkosaras állapot elrendeltetett.

— Nyomdász bál. A szokott vidámsággal, de meglehetősen szűk körben nyitotta meg Karneval hercege szombaton az 1896-iki farsangot. A népszerű herceget ez idén Gutenberg tanítványai vezették be, kik társadalmi téren is beakarták bizonyítani, hogy a munkások közöttük az első. Sajnos nem nagyon sokan hallgattak a nyomdászok hívó szavára, de azért szép kis társaság találkozott a kaszinó villamos fényben uszó termeiben, mulatván kitaró jókedvvel kivilágos kivraddig. Derék munkatársaink éppoly ügyesen mozogtak a sima parketten, amilyen jól elvégzik a dolgukat a fekete kis betűk mellett, s a szép hölgykorszor, mely a szombati bálban részt vett, a jövő farsangban bizonyára még szivesebben jön el a nyomdászok báljára. A bálban következő hölgyek vettek részt:

Asszonyok: Adler Sománé, Bohn Jakabné, Bockné, Dobosné, Deutsch Adolfné, Dormuth Antalné, Herskovitzné, Jendricseké, Glockner Jánosné, Kissné, öz. Kutlikné (Aradacz), Maczelka Jánosné (Hódmezővásárhely), Müller Ignáczné, Müller Lászlóné, Morán Györgyné, Nikel Istvánné, Rosenthalné, öz. Szabó Lajosné, Szabó Mihályné, Szabó Ferenczné, Szotrellné, Schlachtané, Szepessy Tituszné, Schwanné, Tomosányi Eleké, Watzeké, Eisenbarthné, Ludwigné, Zigonyiné stb.

Leányok: Adler Paula (Arad), Bohn Nella, Buritz Emma, Deutsch Cecília, Dormuth Emma, Dobo Julcsa, Eisenbarth Gizella, Herskovitz nővérek, Jendricsek Hilda, Kiss Nóra, Klein nővérek, Kutlik Zsuzsanna (T. Bánhegyes), Morán Marcsa és Katicza, Ludwig Filka, Mathédis Zsella (Aradacz), Nikel Róza, Rosenthal nővérek, Szabó Flóra, Szotrell nővérek, Szabó Olga és Lujza, Schlachta Katicza, Schwan Erzsike, Weisz Eleonóra (Török-Becse), Zigonyi nővérek stb.

Felülfizettek: Mayer Rezső 5 frt, Dr. Brájler Lajos 5 frt, Hegedűs János 3 frt 50 kr, Moriet (Budapest) 3 frt, Dr. Kuszting János 2 frt, Nikel István 2 frt, Tomosányi Elek 2 frt, Hegyi Gyula 2 frt, Walzer Mihály 2 frt, Maczelka Jánosné (Hódmezővásárhely) 1 frt, Kapitán N. (Versecz) 1 frt, Jokly Lipót 1 frt, Semsey Gyula 1 frt, Machalek N. (Temesvár) 1 frt, Rüttschi Albert (Temesvár) 1 frt, Adler Soma 30 kr, Schuld F. 20 kr.

— Polgári bál. Városunk néhány előkelő polgára folyó hó 18-án a kaszinó összes termeiben polgári bált rendez.

— Blaha Lujza asszony bucsukörútja. Kereszényi Ignác a következő színházi jelentést bocsátotta ki Temesvárt: Blaha Lujza asszony, a nemzet csalogánya bucsuzik a vidéktől. Ez alkalommal utójára jön Temesvárra. A nepszínház érdemes igazgatójának kivételes engedélye és a nagy művésznőnek szíves beiegyezése folytán szerencsés voltam kieszközölni, hogy a művésznő itt kezdi meg az ország nagyobb városaira tervezett bucsukörútját. A temesvári minden ajku műpártoló közönség iránti határtalan tiszteletemnek és nagybecsülésemnek óhajtottam ez intézkedéssel kifejezést adni. Mert ha a művésznő e hó folyamán nem sikerült volna vendégszereplésre megnyernem, jövő hóban Temesvárot már idegen ajku muzsa foglalja el Thália csarnokát. Az 1896—97-iki temesvári magyar színi évad bekövetkeztekor pedig Blaha Lujza asszony már örökre bucsut vett a vidéktől. A művész összesen négyszer fog bérletfolyamban folomelt helyárok mellett, következő sorrendben fellépni: január 8-án: „A piros bugyellár”-ban, január 9-én „A szókimondó asszony”-ban, január 11-ikén: „Télen” népsziműben, január 12-kén: „A vereshaju”-ban.

— A török-becsei szerb nőegylet Török-Becsen a nagyvendéglő termében 1896. évi január hó 12-én Vuja Mára urnó, Boberits Vladiszlav, Petrovits Józsa, Oszvald A. urak és az araci szerb egyházi énekkar szíves közreműködése mellett saját pénztára javára hangversenyyel egybekötött táncvizalmat rendez a következő műsorral:

1. „A fülemüle”, Tollingertől, éneklie az araci szerb egyházi vegyes énekkar.
2. „Le Souvenir”, pour violon avec accompagnement de piano, por Charles Dancla (op 58.) előadják: Boberits Vladiszlav és Oszvald A. urak.
3. „A vágy”, fordította és ajánlotta Nedelykovits Mára kisasszonynak (Vuja Mára urnónek) Brzak Dragomir, zenéjét szerzette Proch H., éneklie Vuja Mára urnó.
4. „Az áldozat”, irta Lenszki, szavalja Petrovits Józsa ur.
5. „Emlékezés”, négyes kar, szerzette Milcsinszki A., éneklie az araci szerb egyházi énekkar tagjai.
6. „Mila”, vigjáték egy felvonásban, ford. Trifkovits K., előadja Vuja Mára urnó.
7. „Hazából”, Mokranycz Istvántól (török) éneklie az araci szerb egyházi vegyes énekkar.

— A farsang. Tegnap január hó 6-án kezdődött a tánc vidám időszaka s végződik február hó 18-án. Ujabbán a tánczestélyek mind jobban háttérbe szorítják a nagy bálakat, a mi nem csoda, ha tekintetbe vesszük, hogy a táncz estélyeken a hölgyek inkább hódolnak az egyszerűség törvényének, hogy itt a fény helyett inkább kedélyesség uralkodik, a ruhák csillogása helyett a jókedv; — igaz, hisz nem a ruháért, hanem magunkért mulatunk. Így a papák zsebe

sem lapul meg nagyon, az öröm is zavartalanabb, legyen a ruha izléses, csinos, a szemnek tetsző, de ne legyen pazar. A fésző virágnak már természetében fekszik a szerénység. Pedig csak az szép, ami természetes. A csillogás láprázat, de nem gyönyörködtet. De hisz ez úgy hangzik, akár csak a böjti predikáció — fogják önk szmemre lobbantani. Tehát hagyjuk! Es miért ne üdvözlölnék? Hisz Karneval herceg oly szeretetreméltó. Nincs benne egy csöpp irigység s a dióségére sem féltékeny. Sőt inkább megosztja az ő híveivel, az ő imádoival. — A ruhakereskedők kirakataiban a nehéz téli ruhák helyét már felváltották a könnyű bál öltözékek. A frakkokat nagyban vasalják, a fehér nyakendőt gyárilag készítik. Es az utcán, a csikorgó h. degben, a hóban, a sikos kövezeten, a téli ruhába burkolt alakok arcán kivirul a tavasz, s előre mosolyog a fakadó bimó. Ezek a bimók mind majd csak a bál élet mosolygó nap sugarára és örömei után nyílnak ki. Modoruk öntudatosabbá lesz, járásuk biztosabb, mozdulataik természetesebbek. A ki bálozott, az nem tagadhatja el. A leánynak a farsang a kikelet. Farsang és kikelet! Tél és tavasz. A két évazak csodálatos vegyülékbe olvad össze. A mamák is elfelejtik a hulló leveleket, a letarolt reményeket, s ujra élnek, ujra virulnak lányaik boldogságán. Es ki merné megtagadni, ki merné elvitatni márcóvirágzástól a szépségét?

— Uj énektanár. Sztojanovits Jenő fővárosi hírlapíró, az ismert nevű zeneszerző, akinek dalművei nagy sikereket arattak s aki hosszú ideig a Nemzeti Zenede énektanára volt, ismét a zenepedagógia terén fog működni. Az operette vagy opera szinpadra való éneket fogja tanítani és a zeneszerzés elméletéből tart előadást. Az a nagy művészi gyakorlat, amelylyel Sztojanovits Jenő az énektanítás és a zeneszerzés terén rendelkezik, bizonyára sok hívet fog köréje toborzani, minthogy eddig is számosan jelentkeztek nála. Tudakozódások Budapest VII. Murányi utca 61. szám alá intézendők.

— Az Egyetértés misztifikációja. Ugron Gábor országgyűlési képviselő tegnap reggel érkezett vissza Székely-Udvarhelyről és rögtön fogadta Bihari Imre megbízottait, névszeriat Szatmári Mór és Gajári Odön országgyűlési képviselőt, a ki az első ízben megnevezett, de időközben visszalépett Fenyő Sándor helyett segédkezett. Ugron Gábor a maga részéről Horváth Gyula országgyűlési képviselőt és ifj. Cséry Lajost kérte fel ügyének elintézésére, teljesen az ő belátásukra bízva a felmerült ügy elintézésének módját. A megbízottak összegyűjvén, Horváth Gyula és ifj. Cséry Lajos kijelentették, hogy ebben az esetben Ugron Gábor nem tartozik elégtételt adni. Gajári Odön erre csatlakozva Ugron Gábor megbízottainak véleményéhez, a segédkezéstől visszalépett. Bihari Imre Gajári helyébe Dienes Mártont nevezte meg és így most már Horváth Gyula és ifj. Cséry Lajos, mint Ugron Gábor megbízottai Szatmári Mór és Dienes Márton előtt ismételték fentebbi kijelentésüket és ezzel az ügyet a maguk részéről befejezettnek jelentették ki. Ugron Gábor a mai nap folyamán Melzer Géza és Rudnyánszky Béla országgyűlési képviselők által provokáltatta Csávószky Lajost, az E-s felölös szerkesztőjét, azért az inzultusért, a mit az E-s Ugron Gáborral szemben elkövetett. (Lásd táviratokat.)

— A vasúti kocsi között. Saját vigyázatlanságának esett áldozatul Horváth Antal, a ki az érsekújvári vasúti állomáson két vasúti kocsi közé került. A két kocsi ütközője a szerencsétlen ember mellett egészen bezuzta. Horváth sebesülése életveszélyes.

— Köszönetnyilvánítás. Az erdélyrészi Kárpát-egyesület részére 547—95/IV—24. sz. gyűjtőívén a következő adományok folytak be: Gróf Haroncourt Felix 3 frt, gróf Smetter Mély-Nádas, Winkler Ignác Ecska, Abfall Károly 2—2 frt, Vulkán Lujza Ecska, dr. Messinger Károly Ecska, Töry Antal, Kelemen István Martincza, Petrovits István Jankahid, Klüch Ferenc Ecska, Molitorisz Akos Fülöp-Major, Hermann József, Mayer Rosalia, Holländer Simon, Kohn Izidorné, Braun Mór, Braun Róza, Schider Agost, Gössl Jolán valamennyien Német Ecskáról 1—1 frtot, Beierle Borbála, Schvenninger Jakab, Simon Viktor, Beierle Kristina, Gansl Róza, Pilis Ferenczné, Lederer, Kunits Josefín, Holländer Samu, Kirchner Miklós, Neuhut Ida, Krischka István, valamennyien N. Ecskáról 50—50 krt azaz összesen 30 frt, mely

összeg e hó 2-án rendeltetési helyére lett beküldve. Fogadják a nemesszivi adakozók az egyesület nevében hálás köszönetemet. Gósszl Gézáé.

— **A sikkasztó bosszúja.** Szegedről írják: Markesits Béla kereskedősegéd ma délután a vele egy háztartásban élt Király Annát gyilkossági szándékából leszurta, mert Király Anna sikkasztásért följelentést tett ellene. A sebesülés életveszélyes.

— **Elfogott pénzhamisítók.** Aradon a rendőrség letartóztatta Militics Istvánt, a mitroviczai feyházból kikerült híres rablót és egy Molnár János nevű embert. Egy órásmester jelentette fel őket, azért, mert ezüstözéshez szükséges folyadékot rendeltek nála; ez pedig az órában azt a gyanút ébresztette, hogy megrendelt pénzhamisítók. Gyanúja nem is csalta meg, mert Militics lakásán a hamisításához szükséges eszközök egész tömegét találták. Militics különben ült már feyházban nemcsak rablás, hanem hamisítás miatt is, amikor néhány évvel ezelőtt pénzgyárat akart feállítani.

— **Külföldiek a millenniumon.** (Fővárosi levelezőktől.) Az ezredéves kiállítás, valamint a millenniumi ünnepségek ismertetése és propaganda a dolog természete szerint mostanában leginkább a külföld felé irányul, s a kiállítás igazgatósága azon van, hogy minél inkább felkeltse, s azután folytonosan ébren tartsa az idegen országok érdeklődését. A magyar embernek leginkább az kell, hogy olosóra könnyen hozzá fűrhessék a látnivalókat, olosó utazásról, lakásról és ellátásról pedig minden tekintetben gondoskodás történt. A külföldivel azonban előbb meg kell ösmertetni Magyarországot és a millennium jelentőségét, meg kell győzni róla, hogy érdemes, tanulságos nagy utat érő dolgokat foglálni és tapasztalni, egy minden érdeklődést megérdemlő nemzetet és annak törekvéseit ismeri meg. A magyar embernek csak alkalmat kell adni, hogy feljöhesse Budapestre, a külső országbelől rá kell venni, rábeszélni. Ez utóbbira kiténő szolgálatokat tesz a millennium ügyének a külföldi sajtó, amely nagy jóakarattal és érdeklődéssel regisztrálja a fontosabb eseményeket, kiténő szolgálatokat tesznek a konzultusok, amelyek a külügyminiszter utasítása alapján röpiratokat, ismertető füzeteket, albumokat, újságcikkeket terjesztenek; megbecsülhetetlen buzgósággal fáradoznak a külföldi magyar egyesületek, amelyek kiránduló csoportokat szerveznek, s már most gyűjtik a pénzt és a kötelező aláírásokat a kiállítás látogatására.

— **Kertész munkák a kiállításon.** (Fővárosi levelezőktől.) Most, hogy a kiállítás területét térdig érő hó borítja, hogy a föld ölnyre le van fagyva, s a tavon, ahol a legnagyobb ünnepségek lesznek a nyáron, sok ezer ember koreszolyázik, meg egyre folynak a kertészeti és parkirozó munkák. A kertész ember ugyanis ilyenkor szokta a meglett fákat ugynevezett „fagybál”-al elültetni vagy áthelyezni. Az ültetés úgy történik, hogy a fákat a hozzájuk fagyott ölnyi széles földdel együtt kiássák, s a régi, megszokott földdel együtt egy nagy gödörbe újra beássák. Ilyen módon naponta több fát ültetnek el a kiállításon, s a fagybál-lal való ültetést még jó időn keresztül egyre folytatják.

Táviratok.

Bánffy kihallgatásán.

Budapest, jan. 7. (A „Torontál” eredeti távirata.) Bécsből telegrafálják, hogy ő felsége ma kihallgatáson fogadta Bánffy báró miniszterelnököt.

Miniszterek itthon.

Budapest, január 7. (A „Torontál” eredeti távirata.) A magyar miniszterek valószínűleg még ma visszatérnek Bécsből, minthogy a kiegyezési tárgyalások véget értek.

Hohenlohe herceg lemondása.

Budapest, jan. 7. (A „Torontál” eredeti távirata.) Azt az elterjedt hírt, hogy Hohenlohe herceg, a német birodalmi kancellár be akarja nyújtani lemondását, Berlinből megcáfolják.

Főuri esküvő.

Budapest, január 7. (A „Torontál” eredeti távirata.) Gróf Szécheny Miklós ma vezette oltárhoz a bécsi udvari kápolnában Mikes Janka grófnőt, a királynő udvarhölgyét.

Az Ugron-interwiev.

Budapest, jan. 7. (A „Torontál” eredeti távirata.) Bihari Imre ma levelet írt Ugron Gábornak, melyben ennek eljárását férfiatlan kibuvásnak mondja és reméli, hogy záros határidőn belül elküldi hozzá segédeit. (Lásd híreket)

Leo pápa és az ezredéves ünnep.

Budapest, jan. 7. (A „Torontál” eredeti távirata.) Romából jelentik: A biborosok kollégiumának egyik tagja közli, hogy Agliardi nunczius kinevezését kardinálissá és legközelebb megtörténő visszahívását Ferencz József király ő felsége és a pápa ő szentsége közt történt utolsó levélváltás után immár bevezett ténynek kell tekinteni, miután Leo pápa Revertera nagykövet visszatérése után végleges döntésének ily értelemben több kardinális előtt kifejezést adott. Különösen gróf Ledochowsky Micsláv és herceg Hohenlohe Gusztáv (a német birodalmi kancellár testvére) biborosok érdeme, hogy ő szentségét felvilágosították, miszerint a pápai széknek a magyar állam ezredéves ünnepén való diplomáciai képviselőre más nunczius küldése a történetek után elkerülhetlen.

A csendőr gyilkosságai.

Budapest, január 7. (A „Torontál” eredeti távirata.) Hajdu Bőszörményről telegrafálják: Szombatról vasárnapra virradó éjjel történt itt a következő véres eset. Heves Péter idevaló csendőrt áthelyezték Debreczenbe. Szombat este teljes fegyverzetel ki is ment a vasúthoz, de egyet gondolva visszafordult. Reggel 3 órakor bezörgetett Ördög Nagy János házába, kinek Julianna nevű leánya kedvese volt. Az öreg kiakarta tuszkolni. Dulakodás támadt, a minnek az lett a vége, hogy Heves revolverrel agyonlőtte Ördög Nagynak huszonnégy éves Lajos fiát. A csendőr ezután a csendőrkaszárnyába ment és az őrmestert kereste Knapp Péter csendőr akadt azonban az utjába aki megszidta érte, hogy miért nem utazott el Heves erre melbe lötte Knappot, aztán kétszer magára lőtt s kivégezte magát. Knapp csendőrnök a golyó keresztül ment a mellén, de a sebesült talán életben marad.

Dél-afrikai köztársaságok szövetsége.

Budapest, jan. 7. (A „Torontál” eredeti távirata.) Londonból telegrafálják: Praetoriából, hivatalos forrásból érkezett táviratok szerint Transvaal köztársaság elnöke S. P. Krüger és Oranje szabadállam elnöke F. W. Reitz közt előzetes megállapodások jöttek létre egy védelmi szövetség és egy katonai egyezmény tárgyában, melyeket a törvényhozó testületek (néptanács) elé szándékoznak terjeszteni jóváhagyás végett. Az angol kormány beleszólása itt lehetetlen, mert az 1884. február 27-ki londoni egyezmény szerint ily szerződés Oranje szabad állammal minden külföldi beavatkozástól független. Vilmos császárnak Krüger elnökhöz intézett üdvözlő táviratára az első és a második „volksraad” köszönő feliratával s egy Berlinbe menesztendő küldöttség által fognak válaszolni.

Hirdetések.

Segédkönyvelő

kerestetik egy nagyobb üzletbe.

Bővebbet a kiadóhivatalban.

5-x2

2 lakás

évi bér 120 és 160 frt, február illetve május hó 1-én kiadandó.

Haidegger Ödön.

Törökbecsei takarékpénztár.

A t. e. részvényesek tisztelettel meghívtnak az 1896. január hó 23-án csütörtökön, délután 3 órakor a takarékpénztár tanácstermében tartandó

XXVII. évi rendes közgyűlésre.*

N a p i r e n d:

1. Az igazgatóság évi jelentése a lefolyt üzletéről.
2. A zárszámadások beterjesztése a felügyelő bizottság jelentése kapcsán.
3. Intézkedés a tiszta haszon iránt.
4. Az igazgatóság indítványa az alap-tőke kiegészítése, illetve felemelése iránt.
5. Az igazgatóság indítványa az intézet-fennállásának újabb 50 évre való meghosszabbítása tekintetében, s az alapszabályok megfelelő módosítása iránt.
6. Az alapszabályok értelmében a visszalépő igazgatósági tagok helyetti választás.
7. A felügyelő bizottság megválasztása.
8. Három hitelesítő kiküldése.

Kelt Török Becsén, 1896. évi január hó 3-án.

Az igazgatóság nevében:
Dr. Tószögi Aladár s. k.
vezéri igazgató.

20-11

*) Minden részvényes, ki szavazatával élni kíván, tartozik a közgyűlés napjáig a nevére szóló — az esedékes szelvényekkel ellátott — részvényeit az igazgatóságnál letéteményezni.

5642. sz. 1895.

19-11

Árverési hirdetés.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. tcz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a perlaszi kir. járásbíróóság 1895. évi 5258. számú végzése következtében Török Lajos ügyvéd által képviselt a perlaszi járási takarékpénztár javára Tornyanzky Nitya botosi lakos ellen 245 frt s jár. erejéig 1895. évi szeptember hó 24-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 350 frtra becsült 30 mm. buza, 1 ló, 4 csikó és 1 kocsiból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a perlaszi kir. bíróság 5642/1895. számú végzése folytán 245 frt tőkekövetelés, ennek 1895. évi május hó 9-ik napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 58 frt 84 krban bíróság már megállapított költségek erejéig Botoson adós házában leendő eszközzésére 1896. évi január hó 27-ik napjának délutáni 2 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. tcz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adani.

Kelt Perlaszon, 1895. évi december hó 28-ik napján.

Engl,
kir. bir. végrehajtó.

Irodai gyakornok

fizetés mellett azonnal alkalmazást nyer.
Bővebbet a kiadóhivatalban.

12-x1

A Törökbecsei takarékpénztár XXVI. évi mérlege az 1895. üzletéről.

Az Osztrák-Magyar Bank mellékhelye.

VAGYON.		A Törökbecsei takarékpénztár „Főmérlege“ 1895. december 31-én.		TEHER.
457 Pénztárkészlet	10246.53	360 Részvénytőke		40000.—
Tárcaállomány:		418 Tartaléktőke	40734.97	
474 Leszámított váltók	435105.40	386 Külön tartaléktőke	28500.—	
454 28 drb közjegyzői kötelezvény	7590.—	473 Nyugdíjtartalék	6250.—	75484.97
444 Takarékpénztári ház (mint a tartaléktőke vagyona)	15000.—	465 Takarékbetétek és tőkésített kamatai	233503.37	
411 Értékpapír 4%-os Magyar aranyjárdék (óvadék az Osztrák Magyar Banknál)	10525.—	455 Letétek	101.58	233604.95
456 Leltár és irodai anyagok	550.—	464 Elhelyezett telepítvények		104765.70
		450 Vegyes adós és hitelező		181.86
		461 Folyó számla		5032.59
		Osztalék		
		445 1 drb 1893. évről	16.—	
		1 „ 1894. „	18.—	34.—
		438 Átmeneti kamat		4100.—
		462 10% kamatadó		458.48
		Nyeresség mint egyenleg		15354.38
	479016.93			479016.93

Kelt Török-Becsén, 1895. évi december hó 31-én.

AZ IGAZGATÓSÁG NEVÉBEN:

Kiszelitski János s. k.
pénztárnok.

Dr. Tószögi Aladár s. k.
vezérigazgató.

Nerandzsits Mladen s. k.
könyvelő.

Bizony Ferencz s. k.
igazgatóági tag.

Pulay Román s. k.
igazgatóági tag.

Ezen zárszámadások az alapszabályok 56. és a kereskedelmi törvény 199-ik §-a értelmében a fő- és segédkönyvekkel összehasonlítván, azokkal minden egyes pontban megegyezőnek találtattak. Kelt Török-Becsén, 1896. január hó 3-án.

A FELÜGYELŐ BIZOTTSÁG NEVÉBEN:

Rankovits István s. k.

Luxeder György s. k.

Schlesinger Izidor s. k.

VESZTESÉG		Nyer és Vesztszámla.		NYERESÉG
II 4 Vegyes költség	1718.82	468 Nyeresség áthozat az 1894-ik évről.	646.—	
471 Hivatalnokok	6040.—	466 Leszámítási kamat	42474.85	
388 Egyenes adók	2070.37	412 Értékpapír kamat 4% adómentes Magyar aranyjárdék	484.88	
451 Pótadók	811.41	II 5 Különféle jutalékok	1751.72	45357.45
Kamatokban:				
441 Visszeszámítás után	7346.27			
410 Folyó számla és hit. kamatja	1289.77			
424 Tőkésített kamat	9117.76			
II 1 Kifizetett betéti kamatok	430.02			
172 Jelenléti jegyek	736.—			
374 10% betéti kamatadó	292.65			
381 Felügyelő bizottság díja	150.—			
Nyeresség mint egyenleg	15354.38			
Igazgatói javaslat a tiszta haszon felosztására nézve:				
Igazgatói jutalék	1470.83			
Külön tartaléktőkének	3500.—			
Nyugdíj tartaléktőkének	350.—			
Veszteségül kétséssé vált váltók leírására.	2000.—			
Tisztviselők jutalmazására	480.—			
Adományokra	150.—			
Osztalék 400 drb részvény után à 18 frt	7200.—			
Átvitel a jövő évi haszonra	203.55			
Összesen:	15354.38			
	45357.45			45357.45

A tartalék-alapok a folyó évi dotáció által 79334 frt 97 krt tesznek ki.

Kelt Török-Becsén, 1895. évi december hó 31-én.

AZ IGAZGATÓSÁG NEVÉBEN:

Kiszelitski János s. k.
pénztárnok.

Dr. Tószögi Aladár s. k.
vezérigazgató.

Nerandzsits Mladen s. k.
könyvelő.

Bizony Ferencz s. k.
igazgatóági tag.

Pulay Román s. k.
igazgatóági tag.

Ezen zárszámadások az alapszabályok 56. és a kereskedelmi törvény 199-ik §-ai értelmében a fő- és segédkönyvekkel összehasonlítván, azokkal minden egyes pontban megegyezőnek találtattak. Kelt Török-Becsén, 1896. január hó 3-án.

A FELÜGYELŐ BIZOTTSÁG NEVÉBEN:

Rankovits István s. k.

Luxeder György s. k.

Schlesinger Izidor s. k.

A felügyelő bizottság jelentése.

Tisztelt közgyűlés! Alulírottak tisztelettel jelentjük, hogy a takarékpénztárban a törvény értelmében az elmúlt üzletévben többször megjelentünk és hogy az 1895-ik üzletévre bemutatott zárszámadásokat a fő- és mellékkönyvekkel összehasonlítottuk, azokkal minden egyes pontjában megegyezőnek találtuk; különösen a leltárt részletesen átvizsgáltuk s teljes rendben találtuk. A tiszta nyereség felosztására vonatkozó igazgatóági javaslatot, mint a viszonyoknak teljesen megfelelőt, valamint a zármérleg elfogadását a t. közgyűlésnek a legnehezebben ajánljuk. Ajánljuk továbbá az igazgatóságnak az elmúlt üzletévre a felmentvényt megadni és ugyanezt kérjük a felügyelő bizottság részére is.

Kelt Török-Becsén, 1896. január hó.

A FELÜGYELŐ BIZOTTSÁG NEVÉBEN:

Rankovits István s. k.

Luxeder György s. k.

Schlesinger Izidor s. k.

Nyomatott Pleits Fer. Pál kiadónál Nagybecskerekén